

ryddeliggjøre vore Færvande for skabelige Brag, vilde det have paadræget sig et ikke ringe Ansvar. Udvalget kan derfor ikke se rettere, end at Ministeriet i begge Tilfælde har handlet, som det burde.

II. Brugaregnskabet.

6. (Pag. 169.) Det vil erindres, at der ifjor af Marineministeriet blev nedfat en Kommission med det Hverv at gjøre Forslag til, hvorledes den af vedkommende Statsrevisor foreslaaede Revision af Værftets Regnskaber kunde bringes i Udførelse. Under 10de Januar d. A. er der fremsendt til Statsrevisionen et Aftryk af Kommissionens Betænkning og tillige meddelt, at Ministeriet har billiget alle Kommissionens Indstillinger, saaledes at disse træde i Kraft fra 1ste April d. A. — Statsrevisionen anser det for rigtigt, hvad Udvalget ogsaa ganske maa billige, at afvente de Resultater, den bebudede Revision vil medføre, forinden den paa ny i det Enkelte behandler Regnskaberne indenfor Linien under Konto C. og derunder navnlig Spørgsmaal vedrørende Beholdningen af Materialier, for saa vidt det her foreliggende Regnskab angaar.

Statsrevisionen mener dog at maatte fremhæve, at der i Regnskabet for 1872—73 er ført til Afgang som Undermaal ved Udløsning af Kul til Dvelfeseskadren ved Hjælp af Marinens to Lastdragere 246 Tønder og som Svinding paa Bøgebrænde 13½ Favn, idet den tilføjer: „thi Tanken hændrages herved vilkaarlig paa de store Mangler i Beholdningen, der nedenfor skulle blive omhandlede.“ Betydningen af den af Statsrevisionen fremhævede Kjendsgjerning vil efter Udvalgets Formening væsentlig være afhængig af Størrelsen af de Kvanta, der ere udmaalte. Det har derfor i saa Henseende søgt at skaffe sig Underretning. Undermaalet af 246 Tønder Kul har fundet Sted paa et Kvantum af cirka 5400 Tønder, der indtoges ved Værftet i to af Marinens Lastdragere, hvori det førtes til Dvelfeseskadren, og det har altsaa udgjort omtrent 4½ pCt. Kullene bleve fra Værftet udmaalte i justerede Tønder og under Kontrol, men modtagne i Skibene med Kurve, hvoraf man regner 3½ paa 1 Tønde. I Forbindelse med at man, naar Kullene, saaledes som det sædvanlig er Tilfældet, ere en Blanding af store og smaa Stykker, selv ved en gjentagen Maaling med justerede Tønder saagodt som altid vil komme til et forskjelligt Resultat, maa man navnlig erindre, at det ligger i det Mandstabs Interesse, der indlæder, for at vinde Friid, at fylde Kurvene saa stærkt som muligt. Det synes derfor Udvalget forklarligt, at Undermaalet er en Følge af den brugte Fremgangsmaade, der i øvrigt er meget uhenfigtsmæssig,

da den aldrig vil kunne føre til Overensstemmelse i Maalingen, og som mulig har været en af Åsenerne til tidligere stedfunden Forskjel mellem Beholdning og Regnskab. Manglen af 13½ Favn Bøgebrænde er fremstaaet i et længere Tidsrum ved Modtagelse og Udlevering af omtrent 800 Favne og udgjør saaledes Noget over 1½ pCt. Den kan være fremkommen ved uagtsomt Maaling, men er sandsynligt foranlediget ved Svinding. Ved Værftet modtages Brændet, der er kjøbt efter „Skovmaal“, efter det rette Favnemaal, der i Almindelighed giver et Overskud af Favne undertiden af indtil over 9 pCt., hvilket Overskud tages til Indtægt i Regnskabet. Da Undermaalet er beregnet af et Antal Favne, der svarer til Lallet paa de kjøbte Favne, + Overskudet af Favne, synes det at være fremstaaet paa den sidst nævnte Maade.

Om nogle Spørgsmaal, som i tidligere Betænkninger have været reiste, uden at de da bleve afsluttede, har Statsrevisionen fortsat Meddelelserne, til hvilke Udvalget skal knytte nedenstaaende Bemærkninger.

6. a. Kulbeholdningen. (Pag. 170.) Om den stedfundne Mangel i Kulbeholdningen af over 10,000 Tønder har Statsrevisionen paany brevvevlet med Ministeriet og er enig med samme deri, at der af Undersøgelsen om Manglen væsentlig maa fremgaa det Resultat, at der træffes Foranstaltninger til Betryggelse af Fremtiden, og anerkjender, at der i de trufne Bestemmelser om Modtagelse og Udlevering af Kul, saafremt de overholdes af Værftet, haves vigtige Bidrag i denne Retning. Udvalget nævner ingen Tvivl om, at Marineministeren, der med saa stor Sver har søgt at raade Bod paa de stedfundne Uregelmæssigheder, ogsaa vil vide at gjennemføre de af ham trufne Foranstaltninger.

6. b. Antagelse af Kasseret Lømmen. (Pag. 178.) Efter de denne Sag vedrørende Akter har Statsrevisionen givet en Fremstilling, som Udvalget, der ogsaa har havt Akterne til Gjenemsyn, ikke kan tiltræde paa alle Punkter. Naar det f. Ex. hedder (Pag. 181) om Besigtigelseskommissionens Formand: „Saa forlob han Forretningen“, uden at der tilføies, hvad der fremgaa af Akterne, at han blev kaldet bort af en Ordonnants, saar man let et værre Indtryk end tilfjetet. — Naar det uden nogen videre Forklaring siges om Kommissionens andre Medlemmer, der havde holdt Maaltid i et Skur: „Derfor kom de berusede ud, toge paa Ny de i Formandens Nærværelse kasserede Bjælker i Diesyn, kjendte dem gode og mærkede dem med et B., hvilket betyder Bjælke“, ser man ikke, at det Ansørte kun er et enkelt Vidnes Udsagn, hvis Rigtighed ikke findes yderligere bestrykt. — Om Formandens Paaftand i hans Erklæring af 30te Juni 1873, at „ethvert Stykke Lømmen steds er blevet antaget eller for-